

Psychonoom

artaalblad van de Nederlandse Vereniging voor Psychonomie

Waarom
'de Psychonoom'?

Opgeheven onderzoeksgroepen leven
voort

Pioniersproject toegekend

NVP Dissertatieprijs

1

jaargang 13
1998

Colofon

Hoofdredactie:
Sander Martens (RUL)

Redactie:
Nomi Olsthoorn (RUL)
Sander Nieuwenhuis (UvA)

Lay-out:
Nomi Olsthoorn

Aan dit nummer werkten mee:

Edward de Haan (UU)
Wido La Heij (RUL)
Cees van Leeuwen (UvA)
Ruud Meulenbroek (KUN)
Jaap Murre (UvA)
Jan Peter de Ruiter (MPI)
Frans Verstraten (UU)
Willem Verwey (IfADo)

Druk:
Universitair Facilitair Bedrijf Leiden

Correspondentie:
Sander Martens (RUL)
martens@rulfsw.leidenuniv.nl
Tel: 071-5273883

Ledenadministratie:
Rob Hartsuiker (KUN)
NVP@nici.kun.nl
Tel: 024-3612608

Secretaris NVP:
Wido La Heij (RUL)
Lahey@rulfsw.leidenuniv.nl
Tel: 071-5273636

NVP - Werkplaats

Inhoud

Nieuwe namen, nieuwe gezichten Waarom de 'NVP nieuwsbrief' 'de Psychonoom' is geworden... De nieuwe redactie stelt zich voor.....	2
Van de voorzitter... Een woord van de NVP-voorzitter Edward de Haan.....	2
De NVP en de (voormalige) SGW Onderzoeksgroepen De secretaris van het NVP, Wido La Heij vertelt over de relatie van het NVP met voormalige Onderzoeksgroepen.....	3
Onderzoeksgroep Verrichtingsleer Is er leven na de dood van de SGW Onderzoeksgroepen? Ja zeker, Ruud Meulenbroek geeft aan wat de nieuwe doelstellingen zijn van de Onderzoeksgroep Verrichtingsleer.....	3
Visual Perception of Structure Een verslag van de door Cees van Leeuwen georganiseerde workshop.....	4
De NVP Dissertatieprijs 1997 Willem Verwey inventariseert de ingrediënten van een goed proefschrift.....	5
De vijftigste van Levelt De redactie is op jacht naar de ervaringen van net gepromoveerden. Jan Peter de Ruiter was ons eerste slachtoffer.....	7
Wat doet Jaap Murre met twee miljoen? Een interview met Jaap Murre over zijn pioniersproject.....	8
Symposia Aankondigingen en programma's van symposia en workshops	10

Nieuwe namen, nieuwe gezichten

Wetenschap verandert, de psychonomie verandert, en zo ook de Nederlandse Vereniging voor Psychonomie (NVP). We vonden dat het tijd werd om een nieuwe formule te kiezen voor het ledenblad van de NVP, de voormalige 'NVP nieuwsbrief'. Daarom hebben we besloten het blad van een nieuwe naam en een nieuw gezicht te voorzien. Maar naast 'de Psychonoom' zijn er meer nieuwe namen en gezichten: Er is een nieuwe redactie van het NVP blad gekomen, bestaande uit Nomi Olsthoorn, Sander Nieuwenhuis, en ondergetekende.

Waarom 'de Psychonoom'? Zo'n nieuwe naam komt natuurlijk niet zomaar uit de lucht vallen. Wekenlange wilde brainstorm sessies van het NVP bestuur en de nieuwe redactie gingen daaraan vooraf, waarvan enkele resultaten op de achterkant van dit nummer staan. Uiteindelijk werd de knoop doorgehakt. Er was al besloten dat het blad niet zo zeer meer een nieuwsbrief maar meer een clubblad-achtige functie zou moeten krijgen; De NVP heeft nu de beschikking over een eigen website en dat medium is geschikter om 'hot news' kenbaar te maken dan een driemaandelijks blad. Wat voor functie moet het ledenblad dan vervullen? In 'de Psychonoom' willen we vooral weerspiegelen wat er zoal in Psychonomisch Nederland gebeurt. Naast 'nieuwtjes en aankondigingen' willen we antwoorden krijgen op vragen zoals: Wat houdt psychonomen momenteel bezig? Wat voor successen zijn er recent behaald? Wat voor problemen doen zich momenteel voor? Op een luchtige, toegankelijke en persoonlijke manier willen we een beeld schetsen van de Nederlandse Psychonoom en zijn onderzoek. Vandaar de nieuwe naam: de Psychonoom.

Verder was er de wens om een wat professioneler uiterlijk aan het blad te geven. Ook daar hebben we heel hard aan gewerkt, wat er hopelijk aan is af te zien. Voor de inhoudelijke invulling van het blad blijven we echter voor het grootste deel afhankelijk van u, de lezer. Ik wil u dan ook dringend vragen om ons te bestoken met reacties, tips, suggesties, aankondigingen, roddels, nieuws over gehonoreerde onderzoeks-aanvragen, promoties, congressen, workshops, colloquia, etc, etc. Ook al is het geen nieuwsbrief meer, de Psychonoom blijft nieuwsgierig.

Namens de redactie wens ik u veel leesplezier,

Sander Martens

Hoofdredacteur

martens@rulfsw.leidenuniv.nl

Van de voorzitter...

Het is weer enige tijd geleden dat het wel en wee van het bestuur in de nieuwsbrief aan de orde is geweest. Ondertussen zijn we weer terug in de oude bezetting. Jan Theeuwes is na een jaar sabbatical in Amerika weer thuis om voor de kinderen (nogmaals gefeliciteerd) en de psychonomie te zorgen, en Mieke Donk heeft München weer verruild voor Amsterdam. Degene die hen het afgelopen jaar hebben vervangen, respectievelijk Willem Verweij en Sander Los, hebben zich bijzonder ingezet en het bestuur heeft de samenwerking erg op prijsgesteld. In het laatste jaar heeft het bestuur een aantal ontwikkelingen in gang gezet met het oog op het enthousiasmeren van het 'verenigingsleven'. De vernieuwde aanpak van het wintercongres in Egmond is goed bevallen, met een duidelijke toename in het aantal deelnemers en bijzonder opvallend hierbij was het grote aantal studenten en promovendi. We zijn al weer druk in de weer met het

congres in 1999, en we hopen op korte termijn bekend te maken wie de gastsprekers zullen zijn. In overleg met de coördinatoren van de aan de psychonomie gelieerde ex-NWO onderzoeksgroepen is afgesproken dat de vereniging bepaalde functies zal overnemen met betrekking tot het schrijven van subsidieaanvragen en het stimuleren van de deelgebieden. In dit nummer vindt u een verslag van de plannen omtrent de rol van de onderzoeksgroepen binnen de NVP.

Het format van de AIO/OIO dag hebben we ook omgegooid omdat het bezoek was teruggelopen tot diegene die verhaal moesten houden en eventueel zijn of haar begeleider. Om het jaar, alternerend met het wintercongres, willen we een symposium organiseren in samenwerking met een onderzoeksschool op het gebied van de psychonomie. Het eerste symposium over cognitieve neuro-imaging wordt door Frans Verstraten van het Helmholtz Instituut in Utrecht georganiseerd. Meer informatie over dit symposium staat in dit nummer.

En, tenslotte, voor u ligt de eerste nieuwsbrief 'nieuwe formule'. Sander Martens is bereid gevonden om als

redacteur op te treden, bijgestaan door Nomi Olsthoorn en Sander Nieuwenhuis, en ik wil een ieder oproepen positief te reageren op hun verzoeken om kopij.

Edward H.F. De Haan

De NVP en de (voormalige) SGW Onderzoeksgroepen

Naar aanleiding van de reorganisatie van NWO heeft op 11 maart j.l. een vergadering plaatsgevonden met als deelnemers: de voorzitter en secretaris van de NVP, de coördinatoren van de (voormalige) SGW Onderzoeksgroepen Biopsychologie (Gerard Kerkhof), Perceptie en Psychofysica (Jan Kroeze), Psychometrie en Besliskunde (Peter Roelofsma), Taal en Geheugen (Frank Wijnen), Verrichtingsleer (Ruud Meulenbroek) en een lid van het MaG bestuur (Herman Kolk).

Bij de reorganisatie van NWO zijn de Stichtingen, waaronder de SGW, gesneuveld. Er wordt een adviescommissie SGW ingesteld (met als voorzitter G. van Galen) die het MaG bestuur adviseert over toekomstige projectaanvragen. Dit betekent dat de Onderzoeksgroepen niet meer onder de 'paraplu' van SGW zullen functioneren. Voorgesteld werd om de NVP die paraplu-functie te laten overnemen. Alle coördinatoren van de onderzoeksgroepen bleken dit idee toe te juichen. Tijdens de eerstvolgende Algemene Ledenvergadering zal een uitgewerkt plan voor de rol van de onderzoeksgroepen binnen de NVP worden voorgelegd.

Een tweede agendapunt was wat de rol van de NVP zou kunnen of moeten zijn bij de beoordeling van projectaanvragen. De vergadering vond zich uiteindelijk in het volgende voorstel van Jan Kroeze: de belangrijkste rol van de NVP moet zijn om haar leden te ondersteunen bij het opstellen van projectaanvragen, en daarbij volledig onafhankelijk van NWO opereren. Dat wil zeggen dat de vereniging geen formele rol moet vervullen bij de beoordeling/prioritering van de aanvragen (al kunnen individuele leden van de vereniging natuurlijk wel als referent aangezocht worden). Om de effectiviteit van deze procedure te onderzoeken zal worden bijgehouden of aanvragen die binnen de Onderzoeksgroepen zijn besproken een grotere kans maken op toekenning.

Daarnaast zijn de volgende afspraken gemaakt:

- 1) De NVP zal op diverse wijzen (congressen, workshops, nieuwsbrief, Web-pagina) de functie van de Onderzoeksgroepen als zijnde van groot belang voor de leden zichtbaar maken.
- 2) De NVP laat de organisatie van de Onderzoeksgroepen over aan de coördinatoren. Ze adviseert de coördinatoren een procedure te volgen die redacties van wetenschappelijke tijdschriften hanteren. D.w.z. referenten aanzoeken om aanvragen te beoordelen, toesturen van beoordelingen aan de aanvragers, gevolgd door een bespreking van de aanvragen binnen de Onderzoeksgroep.
- 3) De coördinatoren van de onderzoeksgroepen overleggen 1-2 maal per jaar met het NVP bestuur.
- 4) De Onderzoeksgroepen worden ingeschakeld bij de organisatie van subthema's en speciale symposia op de NVP congressen.
- 5) De NVP legt voor haar leden een lijst aan met nationale en internationale subsidiebronnen voor onderzoeksprojecten.
- 6) De leden van de Onderzoeksgroepen wordt geadviseerd lid te worden van de NVP.

Wido La Heij
Secretaris NVP

(met dank aan Ruud Meulenbroek)

Onderzoeksgroep verrichtingsleer *doelstelling en werkwijze*

Achtergrond. Na de herorganisatie van NWO begin 1998, waarbij de Stichting gedragswetenschappen (SGW) en de daaronder vallende Onderzoeksgroepen (OG's) werden opgeheven heeft de onderzoeksgroep Verrichtingsleer tijdens haar vergadering op 8 mei 1998 besloten zelfstandig voort te gaan met het fungeren als wetenschappelijk forum voor overleg op het onderzoeksgebied van de menselijke taakverrichting.

Doelstelling. De doelstelling van de onderzoeksgroep Verrichtingsleer is de wetenschappelijke discussie op het multidisciplinaire onderzoeksgebied van de menselijke taakverrichting in Nederland te bevorderen als ook de daarbij van belang zijnde informele contacten. De onderzoeksgroep biedt aan onderzoekers en promovendi (AIO's en OIO's) een ruimer forum voor discussie en uitwisseling dan binnen de in Nederland bestaande onderzoeksscholen aanwezig is.

Onderzoeksgebied. Leden van de onderzoeksgroep Verrichtingsleer bestuderen vanuit verschillende theoretische kaders, en met behulp van een scala aan methodologieën, menselijke taakverrichtingen. Hieronder vallen onder meer vermogens die de mens in staat stellen complexe handelingen uit te voeren (zoals aandacht, motivatie, perceptie, beslissen, motoriek, geheugen) perifere en centrale neurofysiologische en psychologische regulatie-processen van taakverrichting en consequenties van complexe taakverrichtingen zoals belasting en stress. De onderzoeksgroep is een multidisciplinair forum waarin onder andere psychologen, psychofysiologen, (bio)fysici, bewegings- en neurowetenschappers vertegenwoordigd zijn.

Werkwijze. De onderzoeksgroep komt twee maal per jaar bijeen voor discussies over lopend onderzoek en plannen voor toekomstig onderzoek. Daarnaast is eens in de twee jaar een tweedaagse bijeenkomst waarin een thematische wetenschappelijke discussie gevoerd zal worden.

Ruud Meulenbroek

meulenbroek@nici.kun.nl

Plaatsbepaling. De onderzoeksgroep Verrichtingsleer is een zelfstandig forum voor wetenschappelijke discussie. Zij onderhoudt nauwe contacten met de Nederlandse Vereniging voor Psychonomie (NVP) die zij jaarlijks in een vergadering op de hoogte stelt van de ontwikkelingen in de groep. De onderzoeksgroep zal een bijdrage kunnen leveren aan de organisatie van thema's op de wintercongressen en workshops van de NVP. Tevens zal de onderzoeksgroep NWO op de hoogte houden van haar bijeenkomsten en workshops. In internationaal verband hebben de leden van de onderzoeksgroep Verrichtingsleer ondermeer nauwe contacten met de leden van de 'Attention and Performance' groep.

Coördinatoren. Op haar vergadering van 8 mei 1998 hebben de aanwezige leden van de onderzoeksgroep verrichtingsleer ondergetekenden gekozen als coördinatoren. Voor een nog nader te bepalen periode zullen zij de bijeenkomsten voorbereiden en is Willem Verwey bereid gevonden hen van advies te dienen.

Geert Savelsberg

G_J_P_Savelsberg@fbw.vu.nl

Verslag van de workshop Visual Perception of Structure

Visuele waarneming is meer dan sensorische registratie alleen. Wij denken dan al snel aan het begrip aandacht en zijn daarbij geneigd iets te gemakkelijk voorbij te gaan aan een belangrijke klasse van mentale processen. Deze processen leveren ons de representaties van structuren en vormen, waarop wij onze aandacht richten. Sommige van deze processen lijken vooraf te gaan aan selectieve aandacht, andere zijn juist hiervan afhankelijk. Een symposium geheel gewijd aan de problematiek van visuele waarneming van structuur en vorm werd van 24-27 mei gehouden onder auspiciën van de EPOS onderzoeksschool.

Het grote aantal belangstellenden van buiten EPOS, in het bijzonder uit het buitenland (de Verenigde Staten, Groot-Brittannië, Duitsland, Italië en Japan) illustreert het gewicht dat alom aan dit onderwerp wordt gehecht.

Het Nederlandse onderzoek op dit gebied wordt van oudsher gedomineerd door de Nijmeegse groep, onder aanvoering van Emanuel Leeuwenberg. Ofschoon dit onderzoek internationaal altijd een ruime belangstelling

heeft genoten, overheerst momenteel een kritischer houding. Het moge duidelijk zijn, dat inspanningen nodig zijn om de status van het onderzoek op dit gebied in het buitenland voor de toekomst te waarborgen. Ook ondergetekende mag zich hierdoor aangespoord voelen. Wat dat betreft was de aandacht voor ons model van de dynamiek van perceptuele organisatie bemoedigend. Het zal echter ook op z'n best nog wel enige jaren duren, alvorens deze benadering brede ondersteuning zal vinden.

Binnen de buitenlandse delegatie was over één ding een duidelijke consensus te constateren: de feature integratie theorie van Treisman heeft eindelijk afgedaan. Van diverse kanten was vernietigende kritiek op dit model te horen, ook al was het niet duidelijk, of het door Palmer & Rock gelanceerde "principle of uniform connectedness" het meest adequate alternatief biedt. Symmetrie (Kubovy, Wagemans), "numerosity", "relative size" (Kimchi) zijn andere factoren waarmee naast "uniform connectedness" rekening dient te worden gehouden. In elk geval, zoals verwoord door Enns, zal een nieuw model van de perceptie van structuur en vorm een meer dynamisch en interactief karakter hebben dan de tot dusver overheersende, statische representatie- en procesmodellen.

Cees van Leeuwen

De nvp-dissertatieprijs 1997

uitslag, profielen en aanbevelingen

Het NvP wintercongres 1997 is op het moment van dit schrijven net voorbij. Als bestuur kijken we met enige trots terug op een geslaagd en bovenal gezellig congres. Voor diegenen die niet aanwezig waren bij de uitreiking van de NvP dissertatieprijs wil ik in dit stuk verslag doen van de einduitslag. Daarnaast lijkt het mij zinvol voor de huidige en toekomstige promovendi, en hun begeleiders, om de gegevens die ik voorafgaande aan de prijsuitreiking presenteerde hier in een wat minder vluchtige vorm dan het gesproken woord weer te geven.

Zoals aangekondigd werd het congres afgesloten met de bekendmaking van de prijswinnaars van de NvP dissertatieprijs en een plenair lezing van een prijswinnaar. Ik schrijf hier bewust 'een' prijswinnaar. Helaas bleek nummer 1 niet in staat aanwezig te zijn op het wintercongres.

Gelukkig bleek nummer 2 bereid zijn proefschrift in een plenaire lezing toe te lichten. Als jury durfden we hem dit zonder wroeging te vragen aangezien het hier werkelijk een foto-finish betrof: het verschil tussen nummer 1 en nummer 2 was minder dan een Just Noticeable Difference, zoals de voorzitter van de jury, prof. Sanders, het terecht uitdrukte.

De besten

Zoals de voorzitter van de jury tijdens de prijsuitreiking benadrukte heeft de jury moeten vaststellen dat de kwaliteit van de proefschriften over het algemeen hoog was. De proefschriften bleken in het algemeen duidelijk vernieuwend te zijn. Dus ook diegenen die niet tot de eerste zes behoren mogen (nog steeds) trots zijn op hun prestatie. Echter, er kan maar één winnaar zijn. In het nu volgende zal ik eerst berichten hoe het psychonomische proefschrift er tegenwoordig uitziet. Daarna zullen de juryoordelen in verband gebracht worden met de kenmerken en worden enige voorlopige aanbevelingen voor een goed proefschrift gedaan.

De methode

Er waren 22 proefschriften genomineerd. Een prachtig aantal dat wel aangeeft dat de psychonomie in Nederland volop leeft. Hoewel er ook Vlaamse congresgangers waren, waren er helaas geen Vlaamse proefschriften genomineerd. Wellicht een leuk idee voor over twee jaar?

De jury bestond uit vijf leden. De voorzitter was prof. Andries Sanders (VU). Verder waren lid prof. Gerard van Galen (KUN), prof. Bert Mulder (RUG), en prof. Jeroen Raaijmakers (UvA). Tenslotte was ikzelf (IfAdo; geen prof) namens het bestuur lid van de jury en vervulde daarbij de rol van secretaris. Om de werklast nog enigszins te beperken was gekozen voor een twee-traps-systeem: in een eerste ronde beoordeelde elk

twee juryleden beoordeeld. Op grond van deze gegevens werd de eerder genoemde top 6 samengesteld die in de tweede ronde door alle juryleden beoordeeld werd.

In aanmerking kwamen psychonomische proefschriften waarop in de periode 1 juli 1995 tot 1 juli 1997 gepromoveerd was. Elk jurylid gaf elk proefschrift een rapportcijfer (1..10) en gaf op een driepunts-schaal een score op de kenmerken 1) Originaliteit, 2) Theoretische relevantie, 3) Aantal publicaties, 4) Logische consistentie per hoofdstuk, 5) Eenheid van de dissertatie, en 6) Leesbaarheid. Het belang van deze kenmerken werd door elke jurylid beoordeeld zodat belangrijkere kenmerken meer gewicht in het eindoordeel kregen. Bovengenoemde volgorde geeft meteen de rangorde die de jury aan de kenmerken gaf.

Over de volgorde van kenmerken 1 tot en met 3 bleek binnen de jury een grote mate van overeenstemming te bestaan. Over de volgorde van de punten 4 tot en met 6 was men minder eenduidig.

De resultaten

Van 16 promovendi was de leeftijd op het moment van de promotie bekend. De mediaan van de leeftijd op het moment van promoveren was 33 jaar (range: 27 ... 39 jaar). De proefschriften waren geschreven door 10 vrouwelijke en 12 mannelijke promovendi. De proefschriften waren afkomstig van de Vrije Universiteit (5), Universiteit Maastricht (4), Katholieke Universiteit Nijmegen (3), Technische Universiteit Eindhoven (3), Universiteit van Amsterdam (2), Universiteit Utrecht (2), Rijksuniversiteit Groningen (2), en de Katholieke Universiteit Brabant (1).

De begeleiding van de promovendi geschiedde 17 maal door één en 5 maal door 2 promotoren. Bij 9 proefschriften was er geen co-promotor. Bij 7 proefschriften was er één co-promotor en bij 6 proefschriften waren er twee co-promotoren betrokken. Globaal kan gesteld worden dat de proefschriften de volgende onderwerpen bestreken: motoriek (3x, 14%), psychofysiologie (3x, 14%), aandacht (3x, 14%), ergonomie (3x, 14%), waarneming (2x, 9%), lezen (2x, 9%), beslissen (1x, 4%), en respons keuze (1x, 4%)

Tabel 1 geeft een overzicht van een aantal kwalitatieve kenmerken van de genomineerde proefschriften. Opvallend was dat in een kwart van de proefschriften, de promovendus/-da (hierna aangeduid met 'promovendus') niet de eerste auteur was van één der hoofdstukken. Daartegenover staat dat er bij 4 proefschriften in het geheel geen mede-auteurs waren aangegeven. Blijkbaar heeft men het hier meer op eigen kracht gedaan. Bijna de helft van de proefschriften is tot stand gekomen dankzij financiële steun van NWO en een kwart van de promovendi kon het blijkbaar zeer goed met de ouders vinden.

De top 6:

1. Frank Zaal -VU	On prehension
2. Robert Jan van Lier -KUN	Simplicity of visual shape
3. Lieke Peper -VU	Tapping dynamics
4. Tamara Swaab-KUN	The functional locus of comprehension deficits in aphasia
5. Guido Band -UvA	Preparation adjustment and inhibition of responses
6. José Kerstholt -UvA	Dynamic decision making

Tabel 2 geeft een aantal kwantitatieve kenmerken van de 22 genomineerde proefschriften. Opvallend hierbij is dat er over het geheel genomen vaak mede-auteurs zijn. Dit suggereert dat de promovendi opgenomen waren in een hechte onderzoeksgroep

Tenslotte zijn de 22 dissertaties geordend op grond van de beoordelingen van de jury, en zijn correlaties berekend met de eerder genoemde kenmerken van de proefschriften. De resultaten voor de hoogst en de laagst correlerende eigenschappen zijn weergegeven in Tabel 3. De gegevens suggereren dat het voor een hoge beoordeling beter is één dan twee promotoren te hebben maar dat het juist beter is één of twee co-promotoren te hebben dan geen. Ook blijken proefschriften waarbij één der hoofdstukken een andere dan de promovendus als eerste auteur heeft, hoog te scoren. Verder is het, zoals al bleek bij de beoordeling van de kenmerken door de jury, van belang veel publicaties te hebben in tijdschriften. Publicaties in boeken en/of proceedings dragen weinig bij aan het kwaliteitsoordeel. Omvang van het proefschrift, geslacht en leeftijd bleken niet gerelateerd te zijn aan de beoordeling door de jury.

Het Profiel

De resultaten laten zien dat 'het' psychonomische proefschrift er momenteel als volgt uitziet. Het proefschrift is in het Engels gesteld en bevat een Nederlandse samenvatting. Het aantal pagina's is rond de 178, het aantal hoofdstukken rond de 7. Ten tijde van de promotie zijn bijna 2 van de hoofdstukken gepubliceerd in een tijdschrift. Verder is gemiddeld 0,6 hoofdstuk in een boek of in proceedings gepubliceerd en blijkt 1,4 van de hoofdstukken bij een tijdschrift ingediend te zijn. Vaak wordt het proefschrift besloten met een hoofdstuk waarin de eindconclusies weergegeven zijn. Ook is vaak een CV opgenomen. De hoofdstukken zijn veelal in de vorm van artikelen. Enkele hoofdstukken zijn geschreven met andere auteurs. De modale promovendus is bij de promotie 33 jaar oud en heeft 1 promotor en 1 co-promotor. Er wordt relatief vaak in juni gepromoveerd.

De aanbevelingen

Op grond van de resultaten lijkt het mogelijk enige aanbevelingen aan de promovendus te doen om tot een goed proefschrift te komen:

- 1) wees origineel
- 2) onderzoek iets dat theoretisch relevant is
- 3) publiceer zo snel en veel mogelijk in een tijdschrift
- 4) neem slechts 1 promotor
- 5) neem één of liefst twee co-promotoren
- 6) laat één hoofdstuk grotendeels door een ander schrijven, liefst een internationaal erkend expert
- 7) beperk het aantal hoofdstukken tot 7 of 8

Bedenk bij deze lijst overigens dat deze aanbevelingen gebaseerd zijn op correlaties; uitzonderingen hoeven dus zeker niet altijd tot lagere eindbeoordelingen aanleiding te geven.

De correlaties tussen het uiteindelijke juryoordeel en de aantallen mede-auteurs, promotoren, en co-promotoren suggereren dat de kwaliteit van het proefschrift er duidelijk op vooruit gaat wanneer de promovendus in een hechte onderzoeksgroep meedraait. Aan deze

inbreng, en daarmee wellicht de uiteindelijke mate van zelfstandigheid, geringer is. Maar een goede begeleiding is natuurlijk nooit weg, ook al heeft de promotor het nog zo druk.

1 kwalitatieve kenmerken van genomineerde proefschriften

Kenmerk	aantal	percentage
Engelstalig	22	100%
Nederlandse samenvatting	22	100%
Afsluitende conclusies	18	82%
Vorm: artikelen	17	77%
CV	15	68%
Publicatielijst aanwezig	7	32%
Hoofdstuk met andere 1° auteur	6	27%
Promotie in juni	6	27%
Geen mede.auteurs (aangegeven)	4	18%
Financiële ondersteuning	13	59%
NWO	10	45%
Anderen	3	14%
Voor kant		
Tekening/foto	13	59%
Instituutsstandaard	6	27%
Uitsluitend tekst	3	14%
Opdracht	9	41%
Ouders	6	27%
Anderen	3	14%

2. Mediaan en bereik van kwantitatieve kenmerken van de genomineerde proefschriften.

aantal	Mediaan	bereik
Pagina's	178	110..348
Hoofdstukken	7,4	5..10
Empirische hoofdstukken	4,5	1..6
Co-auteurs/hoofdstuk	1,2	0..7
Publicaties:		
Journals	1,9	0..5
Boek/proceedings	0,6	0..4
Submitted	1,4	0..5

3. Rangorde correlaties tussen eindoordeel van de jury en kenmerken van de proefschriften (positief = 'slecht').

Kenmerk	r spearman
aantal promotoren	.58**
aantal publicaties in journals	-.49*
aantal co-promotoren	-.49*
aantal hoofdstukken met andere 1° auteur	-.44*
aantal hoofdstukken	.35
Geslacht	.13
aantal pagina's	-.09
Publicaties in boeken/proceedings	.08
Submitted	-.04
Afsluitende conclusies	.03
Leeftijd	.01

Het moge duidelijk zijn dat gezien de beperkte steekproef grootte en de beperkte generaliseerbaarheid van de oordelen van één jury, deze resultaten met een flinke korrel zout moeten worden geïnterpreteerd. Toekomstige nominaties voor de NVP Dissertatieprijs kunnen wellicht de huidige gegevens complementeren en een beter beeld geven van 'het psychonomisch proefschrift'.

Willem B. Verwey

Institut für Arbeitspsychologie an der Universität Dortmund (IfADo)

De vijftigste van Levelt

Een van de voornemens van de nieuwe redactie van de Psychonoom is om in elk nummer een jonge doctor kort aan het woord te laten over zijn/haar onderzoek, voorgeschiedenis, hoe-nu-verder en visies. Maar met wie te beginnen? Op 19 februari jl. promoveerde Jan-Peter de Ruiter op het proefschrift "Gesture and Speech Production". Hij is de vijftigste promovendus van Pim Levelt en dat feit alleen al leek ons genoeg om hem als eerste te benaderen...

Naam:

Jan Peter de Ruiter

Leeftijd:

Ik ben geboren in 1964 in Leiden.

Wat en waar heb je gestudeerd?

In 1988 heb ik het Radboud ziekenhuis te Nijmegen (waar ik als computerprogrammeur werkte) verlaten om te beginnen aan een studie psychologie aan de Katholieke Universiteit Nijmegen. Nadat ik mijn propedeuse psychologie had gehaald, wilde ik doorgaan met functieleer, maar in datzelfde jaar werd de nieuwe kopstudie cognitiewetenschap gestart. De empirische afstudeerrichting daarvan leek eigenlijk sprekend op functieleer, alleen het voordeel ten opzichte van functieleer was dat ik geen heel jaar hoefde te besteden aan niet-psychonomische vakken als klinische psychologie, persoonlijkheidsleer en arbeids- en organisatiepsychologie. Het nadeel is dat ik mezelf nu geen psycholoog kan noemen, maar daar valt mee te leven.

Instituut waar je gepromoveerd bent:

Ik heb mijn afstudeerstage gedaan op het Max Planck Instituut voor Psycholinguïstiek. Het stageonderzoek ging over gesproken woordherkenning, en het viel me op hoe stimulerend de sfeer op het MPI was. Na mijn afstuderen heb ik een jaar als wetenschappelijk programmeur aan de Rijksuniversiteit Leiden gewerkt, maar toen ik een aanbod kreeg om een promotieproject op het MPI te doen hoefde ik daar niet lang over na te denken.

Waar ging je proefschrift over?

Het onderwerp van dat promotieonderzoek was "Gesture". Gesture betekent eigenlijk: spontane gebaren van

niet-dove sprekers. Er is al veel over dit soort gebaren geschreven, maar er was nog maar zelden vanuit een cognitief-psychologische invalshoek naar gekeken. Ik heb dan ook geprobeerd om een algemene procesarchitectuur te formuleren (en te toetsen) voor het tegelijkertijd produceren van spraak en gebaar.

Leukste stelling?

Het viel me op dat de afdeling Cognitieve Antropologie van het MPI een wereldkaart in de gang had hangen met een speldje voor elk gebied waar het MPI een onderzoeker had. Vanaf een afstandje zag je dan een dikke band van speldjes over de kreeftskierkring en de steenbokskeerkring, en maar heel weinig speldjes in de meer gematigde of koude klimaatgebieden. Vandaar dat mijn laatste proefschriftstelling luidde: "Uit onderzoek in de vergelijkende taalkunde blijkt duidelijk dat in warme landen interessantere talen worden gesproken dan in koude landen."

Hoe lang heb je daar nou op gewoegd?

Ik ben in totaal drie en een half jaar bezig geweest met mijn promotie-onderzoek.

Hoe zien je toekomstplannen er nu uit?

Ik hoop mijn wetenschappelijke carrière voort te zetten met cognitief psychologisch onderzoek naar parallele verwerking in de hersenen, iets waar ik door mijn gebarenonderzoek erg in geïnteresseerd ben geraakt. Op dit moment werk ik nog op het MPI als post-doc, en ik zie enigszins op tegen het banenjagen dat daarna komt.

Wat is nou jouw visie en/of wat zou je graag veranderd willen zien?

Het is jammer dat jonge wetenschappers elke paar jaar

weer op jacht moeten naar fondsen en korte baantjes. Hoewel sommigen Darwinistische ("gezonde competitie") ideeën hebben over dit fenomeen, ben ik zelf van mening dat het een beetje uit de hand aan het lopen is. Als de publicatiedruk zo groot wordt dat je elementaire geestesrust er ernstig door wordt aangetast, is het moeilijk om nog fantasievol en vooruitstrevend onderzoek te doen ■

Wat doet Jaap Murre met twee miljoen?

In 1987 studeerde hij in Utrecht af in Experimentele Psychologie en Fonetiek. Vervolgens promoveerde Jaap Murre in 1992 te Leiden met het proefschrift "Categorization and learning in neural networks: modeling and implementation in a modular framework". De daarop volgende drie jaar werkte hij als onderzoeker op het Medical Research Council – Applied Psychology Unit (dat tegenwoordig Cognition and Brain Sciences Unit wordt genoemd) te Cambridge in Engeland. Sinds 1995 werkt hij als KNAW-fellow op de Universiteit van Amsterdam. Op 34-jarige leeftijd is het hem onlangs gelukt om van het NWO het pioniersproject getiteld 'Brain Plasticity and the Stability of Cognition' binnen te slepen. Reden genoeg voor De Psychonoom om eens te informeren en ondertussen wat gouden tips te ontfutselen...

Om met de meest gestelde vraag te beginnen: hoeveel geld heb je nu gekregen?

NWO stelt een bedrag van ongeveer 1,8 miljoen gulden beschikbaar. Daarnaast dragen ook de UvA en EPOS nog bij.

Wat is zo'n pioniersproject nu eigenlijk?

Een PIONIER-programma is een persoonsgebonden subsidie van tussen de twee- en vierhonderdduizend gulden per jaar, voor een periode van vijf jaar. In de psychologie kan eens in de twee jaar een aanvraag worden ingediend. De kandidaat moet minder dan veertig jaar zijn en mag niet meer dan twee jaar hoogleraar zijn geweest. Het doel is om jonge onderzoekers te stimuleren. De kwaliteit van de vakgroep waar de kandidaat werkzaam zal zijn speelt ook een rol.

Wanneer is het project aan jou gehonoreerd, en wat ging daar allemaal aan vooraf?

Op 26 maart hoorde ik dat het was toegekend. Hier aan vooraf ging een vrij zware selectieprocedure. Met de recente reorganisatie van NWO zal deze in het vervolg wellicht anders verlopen, maar bij mij ging het om de volgende stappen. Eerst heb ik een intentieverklaring ingediend bij SGW. Hoewel het slechts gaat om een 'intentie' is het niettemin belangrijk hier al vrij veel werk van te maken, omdat SGW op grond van de intentieverklaring al een voorselectie uitvoert. Ik denk dat ik hier toch al gauw een volle week in heb gestoken. De geselecteerde kandidaten worden uitgenodigd om het voorstel mondeling toe te lichten. Hierna werden in mijn geval twee kandidaten uitgenodigd om het voorstel uit te werken tot een echte PIONIER-aanvraag. Er zijn

geen formele richtlijnen voor zo'n aanvraag, zodat ik er zelf een aantal heb opgesteld, met name wat betreft de structuur van de individuele deelprojecten. Deze heb ik in mijn inleiding vermeld en ik heb vervolgens zo goed mogelijk geprobeerd om me er aan te houden.

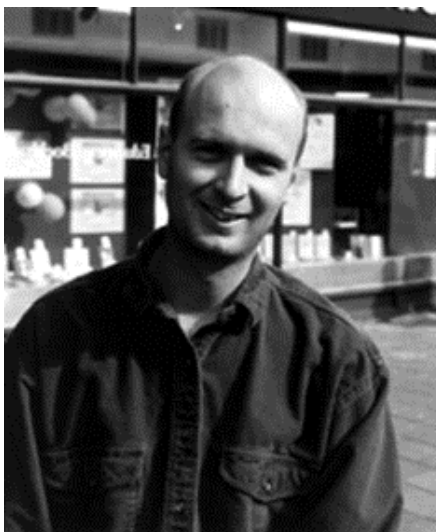
Aangezien de aanvragen mede door relatieve leken worden beoordeeld, is het van groot belang om alles begrijpelijk te houden. Dat vond ik wel een uitdaging, want enerzijds mag er niet teveel jargon gebruikt worden en er mag niet teveel bekend verondersteld worden. Anderzijds moet je uiteraard wel een hoog wetenschappelijk niveau halen en ook moet alles in vrij veel detail worden opgeschreven.

In mijn geval ging het om een kerngroep van acht mensen (waaronder ikzelf), die in verschillende combinaties aan zestien verschillende deelprojecten gaan werken. Daarnaast zijn er nog collega's in Nederland en in het buitenland betrokken bij het project. Ook heb ik steun gevraagd aan een aantal Nederlandse en buitenlandse deskundigen, die het zogenaamde 'Advisory Committee' vormen. Alles bij elkaar levert dit een uitgebreide correspondentie op. Ook het budget moeten al helemaal gedetailleerd zijn. Het eindproduct

was een PIONIER-aanvraag van meer dan zestig kantjes (A4, 10-punts letter). Hieraan heb ik ongeveer zeven vrijwel full-time weken gewerkt, hoofdzakelijk gedurende de zomermaanden van 1997. Na indiening wordt de aanvraag door referenten beoordeeld. Dit leverde eind december twee referentrapporten op, beiden vrij positief zodat ik niet veel aan mijn aanvraag hoefde te veranderen. De uiteindelijk aanvraag is daarna door SGW geprioriteerd en ingediend bij MAG, met het bekende resultaat.

Wat zijn de belangrijkste punten van dit project?

De algemene onderzoeksvraag van het project richt zich op de consequenties van de plasticiteit van het brein op de menselijke cognitie. In de laatste tien jaar is het namelijk duidelijk geworden dat onze hersenen veel plastischer zijn dan tot dusver werd aangenomen. Met name de verbindingen tussen de zenuwcellen in het brein blijken—binnen zekere grenzen—te kunnen worden verlegd. Dit is belangrijke nieuwe informatie voor huidige psychologische en neuropsychologische theorieën. Ook roept dit een aantal specifieke onderzoeksvragen op: Hoe kunnen het geheugen en andere cognitieve processen hun stabiliteit behouden in een brein waarvan de verbindingen voortdurend veranderen? Hoe is het brein in staat de verbindingen zò te veranderen, dat we van reparatie kunnen spreken? Kunnen we deze neurale reparatieprocessen versnellen en met behulp van gerichte revalidatietherapie sturen? Hierbij is het allereerst van belang om vast te stellen hoe de verbindingen

oneren. Hoeveel verbindingen liggen er in bepaalde gebieden? Kunnen we iets zeggen over de relatie van het globale verbindingspatroon en de hoeveelheid geheugenrepresentaties die kunnen worden onthouden? Hoeveel verbindingen kunnen we verliezen zonder dat we hiervan nadelige consequenties ondervinden? Wanneer is reparatie nog mogelijk? Wanneer niet?

Het project zal deze vragen onderzoeken door een aantal computermodellen te ontwikkelen. Deze modellen zijn gebaseerd op neurale netwerken. De simulaties maken onder andere gebruik van experimentele gegevens van neurologen en neuropsychologen in Cambridge en Toronto waarmee op dit moment al nauw samengewerkt wordt. Om de simulaties op de computer mogelijk te maken zal ook een neurosimulator worden ontwikkeld. Doel hierbij is om de modellen ook te ontsluiten voor niet-specialisten, door een hoge mate van gebruikersvriendelijkheid in te bouwen in het programma.

Zijn alle vacatures al ingevuld?

Er is op dit moment nog maar één vacature vervuld. Na de zomervakantie zullen we de sollicitatieprocedure starten voor de rest van de groep: een kwantitatief neuroanatom (post-doc), twee OIOs en twee programmeurs.

Wat waren je sterkste pioniers-concurrenten (of uit welke hoek kwam de concurrentie)?

Het onzekere aspect in een dergelijke aanvraag is dat je ook in competitie bent met aanvragers uit hele andere vakgebieden. Het is hierdoor heel moeilijk in te schatten waar de concurrentie ligt. Binnen MAG liggen er bijvoorbeeld ook aanvragen in bestuurskunde en economie. Ik heb zelf geen enkel zicht op wat zich binnen deze vakgebieden afspeelt.

Wat is denk je doorslaggevend geweest voor het NWO om het project aan jou toe te wijzen (je hoeft niet bescheiden te blijven)?

De toekenningsbrief van NWO spreekt van een ambitieus voorstel met een groot innovatief karakter. De integratie van inzichten uit verschillende disciplines wordt als een pré gezien, alsmede de combinatie van empirische gegevens die alle worden verwerkt in één model.

Hoe heb je de overwinning gevierd?

Ik heb er een goed glas op gedronken. Erg leuk was ook dat de faculteit Psychologie me ter gelegenheid van de toekenning een receptie heeft aangeboden, waar ik met mijn collega's met enige glazen champagne heb kunnen proosten op de goede afloop.

Toekomstplannen...

Wat hoop je in de toekomst nog te bereiken?

In de eerste plaats hoop ik uiteraard om de doelstellingen van de aanvraag te halen. Een specifiek doel is voor mij de *synthese* van modellen. Vaak wordt met name gedacht aan het verbeteren van bestaande modellen. Hoewel dit uiteraard belangrijk is, kan ook de integratie van twee verschillende modellen in een nieuw model een grote meerwaarde hebben. Hierbij denk ik dan bijvoorbeeld aan het samenvoegen van een model van categorisatie met een (lange-termijn) geheugenmodel. Ik hoop dat ik een relatief simpel neuraal

netwerk kan ontwikkelen, dat een aantal van de belangrijkste kenmerken van de huidige mathematische modellen voor categorisatie en geheugen als emergente eigenschap heeft. Dan is daarmee ook de mogelijkheid ontstaan om deze modellen een neurale basis te geven. Hiermee is het dan weer mogelijk om ze te gebruiken als basis voor een neuropsychologische model. Het gaat er bij een dergelijke synthese dus niet zozeer om het koppelen van modellen, maar eerder om het zoeken naar een fundamenteel, onderliggend model.

Welke concrete vragen zou je graag willen beantwoorden in de toekomst?

Ieder van de zestien projecten beantwoordt in feite een concrete vraag. Veel van die vragen richten zich op de relatie met het brein. Een aantal vragen is al genoemd. Andere voorbeelden van dergelijke vragen zijn: Hoe vindt consolidatie van het lange-termijn geheugen plaats? Is het redelijk om aan te nemen dat dit volledig tijdens dromen gebeurt? Waarom bestaat er een dergelijk consolidatieproces? Wat kunnen we te weten komen over de representaties van semantische categorieën met behulp van een model van semantische demantie (waarbij de semantische kennis langzaam maar onherroepelijk verdwijnt)? Wat is de mogelijke rol van *arousal* bij reparatieprocessen in het brein, en hoe kunnen we daar optimaal gebruik van maken tijdens revalidatie van hersenbeschadigingen? Wat zijn meer in het algemeen de optimale momenten waarop gerevalideerd moet worden, bijvoorbeeld als er sprake is van hemi-neglect? Verder heb ik nog een aantal concrete vragen die zich richten op kwantitatieve neuroanatomie en neurosimulatie technieken.

Wat is jouw visie op wetenschap en/of wat zou je graag zien veranderen?

Het ontwikkelen van modellen vormt mijns inziens een relatief nieuwe methode van wetenschapsbeoefening, naast of liever tussen de theoretische en experimentele. Het is in ieder geval een methode die recentelijk veel populairder is geworden. Ik zou graag zien dat computermodellen niet langer het domein van specialisten zijn, maar dat een veel bredere groep psychologen zich hier mee bezig kan houden. De interesse is er vaak wel, maar de gereedschappen ontbreken. Ook bestaan er nog geen standaarden die de uitwisseling van modellen mogelijk maken. Daardoor is op dit moment de benodigde tijdsinvestering enorm. Ik ben zelf sterk gemotiveerd om hier aan te werken, onder andere door de ontwikkeling van *Walnut* en *Nutshell*, een verzameling tools en standaarden voor connectionistische modellen.

Over die gouden tips...

OK, hoe krijg ik een pioniersproject?

Ik heb zelf om me te oriënteren eerst een aantal andere (toegekende) PIONIER-aanvragen bekeken. Ik denk dat het van belang is dat het onderwerp aanspreekt en een zekere uitstraling heeft. Verder is een sterke, aantoonbare internationale inbedding van belang. Tot slot moet er een degelijke en goed leesbare aanvraag worden geschreven met een innovatief karakter. Reken al met al op een tijdsinvestering van zes tot acht weken ■

Looking for stages

Op **28 augustus** wordt ter gelegenheid van het emeritaat van professor **Andries F. Sanders** een symposium georganiseerd met de titel "Looking for stages".

Locatie: Tinbergenzaal, Trippenhuys, Koninklijke Nederlandse Academie van Wetenschappen, Kloveniersburgwal 29, Amsterdam.

Het voorlopige programma vindt u hieronder, voor meer informatie kunt u zich wenden tot **Drs. Peter Frugte**: pn_frugte@macmail.psy.uva.nl

of de homepage van EPOS raadplegen:

<http://www.psy.uva.nl/ResEdu/EPOS/workshops/sympsand.html>

Voorlopig programma

8:30 - 9.30 Inschrijving, Koffie
 9:30 - 9.45 Welkomstwoord
 Willem B. Verwey (Institut für Arbeitsphysiologie, Dortmund)

Input

9.45-10.15 The development of selective mechanisms within the visual field
 Michael I. Posner (University of Oregon, Eugene)
 10.15-10.45 Individual differences in attention control. Exploring the dimensions of
 control capabilities
 Danny Gopher (Technion, Haifa)
 10.45-11.15 Influence of attentional capture on oculomotor control
 Jan Theeuwes, Arthur F. Kramer, Sowon Hahn, David E. Irwin, & Gregory J.
 Zelinsky (TNO Human Factors Research Institute, Soesterberg; Beckman
 Institute/University of Illinois, Urbana-Champaign)
 11.15-11.45 Koffie
 11.45-12.10 The effects of display size and display density on feature search
 Mieke Donk & Cristina Meinecke (VU, Amsterdam; Ludwig-Maximilians-Universität, München)

Architectuur

12.10-12.40 On the marriage between performance and psychophysiological indices in the study of elements of
 human performance.
 Bert Mulder (Rijksuniversiteit Groningen)
 12.40-13.40 Lunch
 13.40-14.10 Using separate and composite measures for finding mental modules: perspectives on the method of
 additive factors
 Saul Sternberg (University of Pennsylvania, Philadelphia)
 14.10-14.40 Initiating simple actions: the role of feature overlap between stimuli and responses
 Wolfgang Prinz, Marcel Braß, & Harold Bekkering (Max-Planck-Institut für Psychologische Forschung,
 München)

Output

14.40-15.05 Looking inside a stage: motor adjustment
 Sander A. Los & Dirk L. Knol (VU, Amsterdam)
 15.05-15.35 Thee
 15.35-16.05 Rotations of a steering device while the head is in an eccentric position: directional biasing of response
 selection, motor programming, and movement execution
 Herbert Heuer (Institut für Arbeitsphysiologie, Dortmund)
 16.05-16.30 A dedicated mechanism for executing movement sequences?
 Willem B. Verwey (Institut für Arbeitsphysiologie, Dortmund)
 16.30-16.45 Discussie van de presentaties
 Andries F. Sanders (VU, Amsterdam)
 16.45-16.55 Een persoonlijk woordje
 Willem A. Wagenaar (RUL, Leiden)
 16.55-17.00 Sluiting
 Will Spijkers (RWTH, Aachen)

Error processing and adaptive responding

Op 1 en 2 oktober 1998 organiseert EPOS in Amsterdam een workshop over fouten en aanpassing in de context van de experimentele en toegepaste psychologie. In deze workshop zullen enkele actuele thema's worden behandeld door internationale experts. Fouten en aanpassing worden benaderd vanuit het perspectief van falende controleprocessen en het herstel van de controle. Overzichtspresentaties zullen worden afgewisseld met presentaties van recente empirische data. De workshop is zowel gericht op studenten en promovendi als op experts in het veld. Er zal veel ruimte worden gegeven voor discussies.

Voorlopige samenstelling:

Event-Related Potentials en fouten:

Michael Coles (Un. of Illinois), Michael Falkenstein (Un. of Dortmund), Franck Vidal (CNRS, Marseille), Richard Ridderinkhof (UvA), Martin Elton (UvA), Stefan Christ (Un. of Dortmund)

Fouten en het reactieproces:

Allen Osman (Un. of Pennsylvania), Andries Sanders

(VU), Guido Band (UvA), Han van der Maas (UvA), Stephen Monsell (University of Cambridge), Gerard van Galen (NICI, KUN), Jan Theeuwes (TNO/VU)

Fouten in toegepaste en klinische psychologie:

Tim Shallice (Un. College London), Jaap van der Meer (RUG), Art Kramer (Un. of Illinois), Bruno Kopp (Un. of Berlin)

Deelnemers van buiten EPOS zijn welkom. Deelname is voor EPOS-leden gratis en kost fl. 150,00 voor deelnemers van buiten het EPOS. Maximum aantal deelnemers: 50 pers. Plaats en kosten zijn nog niet bekend.

Inlichtingen: EPOS,

<http://www.psy.uva.nl/ResEdu/EPOS/>
Drs. Peter Frugte, tel. 020-5256737
pn_frugte@macmail.psy.uva.nl
Dr. Guido Band, tel. 020-5256119,
band@psy.uva.nl

NVP- Symposium 1998

Kijken naar het actieve brein

Op vrijdag 18 december aanstaande organiseert de Nederlandse Vereniging voor Psychonomie een symposium met als thema KIJKEN NAAR HET ACTIEVE BREIN.

Er zijn verschillende manieren om de activiteit in de hersenen te bekijken, te manipuleren, te lokaliseren of te registreren. Denk bijvoorbeeld aan EEG, ERP, PET en, zeker niet in de laatste plaats, de fMRI technieken. Deze lijst is uiteraard verre van compleet. De huidige rol van deze technieken is belangrijk en als de schijn niet bedriegt zal die de komende jaren alleen maar belangrijker worden. Tijdens het symposium worden de verschillende technieken ingeleid op een niveau dat voor iedereen begrijpelijk is. Vragen als 'hoe werkt het nu precies', en 'wat kunnen we ermee' zullen in ieder geval aan de orde komen.

Uiteraard worden er net als in voorgaande jaren weer presentaties verzorgd door promovendi. Er zijn echter een aantal veranderingen in vergelijking tot eerdere symposia. Zoals mag blijken uit het voorgaande wordt het symposium georganiseerd om een specifiek onderwerp. Verder worden er ook lezingen verzorgd door mensen die reeds hun Dr. titel mogen voeren, waaronder zeer prominente wetenschappers.

De organisatie heeft een aantal 'key-note' sprekers op het oog. Deze sprekers zullen een overzicht geven

met betrekking tot een of meerdere specifieke methoden. Tussen deze voordrachten hopen we op een aantal bijdragen van promovendi of post-docs waarin onderzoeken worden gepresenteerd die gebruik maken van de technieken die door de betreffende key-note spreker zijn geïntroduceerd. In een later stadium zal middels een verenigingsmailing en de Web-pagina worden aangekondigd naar welke onderwerpen de voorkeur uitgaat.

Naast de promovendi, post-docs en key-note sprekers wordt er ook een zeer gerenommeerde internationale spreker verwacht. Ook daarover later meer.

Het symposium wordt aan de Universiteit Utrecht gehouden en duurt de hele dag. De kosten zijn minimaal om vooral studenten in de gelegenheid te stellen kennis te maken met vele hoogst interessante ontwikkelingen op het gebied van de cognitieve neurowetenschappen.

De organisatie is in handen van Dr. Frans Verstraten, Vakgroep Vergelijkende Fysiologie, Universiteit Utrecht (030-2534218; f.a.j.verstraten@bio.uu.nl). Voor nadere informatie kunt U zich tot hem wenden of kijken op <http://heuretn.bio.uu.nl/nvp-sym/nvp.html>

Prof. Dr. A. F. Sanders feliciteert Dr. RJ van Lier tijdens de uitreiking van de NVP-dissertatieprijs.

Wat enkele brainstorm sessies al niet opleveren...

De Psychonoom
Do you mind?
Mind Matters
Minding our business
Mindful
Minded
Mind reader
Mind you
Event Related Magazine
de Default
feedback lus
Mental Magazine
Psychonomisch Bulletin
De Psychonomische Gids
The Psycho Gnome
De Geest Gemeten i.d. maar dan in het Latijn
De PsychonTante
Nieuws Voor Psychonomen
PsychonoNieuws
PsychoCloop
PsychoScoop
PsychoCopy
De Chronometer
Cogito (Ergo Sum)
ReactieTijdschrift
BrainWave
Gedraag Je!
Psychonomie in Nederland
Tijdschrift voor psychonomisch Nederland
Tijdschrift voor psychonomie
Panorama Psychonomie
de Psychonomaan
Psychonomische Berichten
Psychonomische Wetenschap
Cognitie & Gedrag